

Per Asle Rustad er født, oppvokst og bor i Drammen. Han ble kjent for hele Norge da han var programleder for den omdiskuterte og kontroversielle TV-serien «Fornemmelse for mord» som ble vist i 2002. Han har også ledet programmer som «Savnet» og «Krimkommisjonen».

Per Asle Rustad har skrevet
bok og jobbet med klarsynte:

Evnen til å se detaljer imponerer meg mest!

:: Tekst: Tore Lomsdalen. Foto: Scanpix/Schibsted forlag

I fjor gav han ut boken «*Fredløs biker: Thore Henki Holm Hansen*» og i år boka «*Klarsynt: åndelig hjelp i uløste kriminalsaker*», som fortsetter der TV-serien «*Fornemmelse for mord*» sluttet. På en lettlest og interessant måte tar boken for seg hvordan klarsynte innhenter informasjon fra åndeverdenen og de som har gått over på den andre siden.

Lena Ranehag, kjent fra TV-seriene «*Fornemmelse for mord*» og «*Åndens makt*», har hovedrollen i boken, hvor hun forteller blant annet om sitt liv som klarsynt. Neste år kommer han med en bok som omhandler Young Guns og B-gjengen i Oslo.

Fødselshoroskopet

Før vårt møte kikket jeg på fødselshoroskopet og hadde gjort meg opp visse antagelser om personen Per Asle, som er født i det empatiske stjernetegnet Fiskene. Det å hjelpe andre mennesker står sterkt i dette tegnet, men å engasjere seg i eller være tiltrukket av liv, død og kriminalitet er slettet ikke noe som passer hvermann.

Det astrologiske svaret på dette ligger i at den dagen og tidspunktet han ble født, var planeten Pluto, som er viktig for livs-, døds- og transformasjonsprosesser, sterkt involvert med både solen og månen, som i dette tilfellet symboliserer Per Asle. At Per Asle er en person som beveger seg i områder der andre ikke tør å gå, samtidig som begrepet «lov og rett» står svært sentralt, er noe han bekrefter under vår samtale.

Bak hans vennlige, likendes personlighet og karakteristiske stemme ligger det en enorm kraft og intensitet, hvor han bruker kommunikasjon for å hjelpe andre mennes-

ker gjennom å søke etter en sannhet, noe hans horoskop så absolutt indikerer.

Menneskeskjebne

Per Asle Rustad har jobbet seg opp gjennom gradene i journalistikkens verden. Han begynte som frilanser i sporten i lokalavisen Fremtiden i Drammen da han var 15 år gammel. Etter hvert fikk han fast stilling, og jobbet med forskjellige arbeidsoppgaver inntil han ble krimjournalist. Dette er et felt som alltid har interessert ham fordi det handler om liv og død, skyld og ikke-skyld, dom eller frikjennelse. Det dreier seg om samfunnets oppgjør med den enkelte. Innenfor dette området er det egentlig mange av livets fasetter. Det gjelder selvsagt ikke bare drap, det er mange typer kriminalitet hvor menneskeskjebnen spiller inn.

I løpet av disse årene syntes han det ble veldig interessant også å se på de prinsipielle sidene av rettspleien, som de psykologiske årsakene til hvorfor enkelte faller på utsiden og ender opp som drapsmenn eller kriminelle.

– Alt dette er et stort og interessant felt som egentlig har tiltrukket meg bestandig, sier Per Asle reflekterende.

– Hva var det som fikk deg til å bli programleder for «*Fornemmelse for mord*»?

– Jeg hadde vært med i TV2-nyhetene fra starten av i 1992 og jobbet med krim frem til 2002 og dekket alle de store sakene som var de 10 årene jeg jobbet der. Alle husker Orderud-saken, Baneheia-saken og den store nordiske MC-krigen, for å nevne noen av de forskjellige krim- og drapssakene, forteller Per Asle. Han følte

Om forfatteren

Tore Lomsdalen bor i Italia, hvor han driver sin astrologivirksomhet. For tiden holder han på med en mastergrad i kulturell astronomi og astrologi ved University of Wales i Storbritannia. Tore skriver horoskopspaltene for bladet Medium.

han fikk være med på mye før det kom en henvendelse til ham fra Nordisk Film, som skulle produsere «*Fornemmelse for Mord*» for TVNorge.

Begeistret

– Personlig var jeg voldsomt begeistret for dette konseptet! Det var nyskapende, spennende og kontroversielt. Det var jo tiltalende i seg selv å være med på noe nytt, samtidig som jeg var litt nysgjerrig på disse tingene, sier han engasjert.

Per Asle har alltid vært åpen for alternativ behandling og alternativ medisin,

og syntes det høstes spennende og fascinerende ut å jobbe med klarsynte. For ham var dette en ny verden å være med på og utforske, og han likte tanken på å skape noe helt nytt. Dette lokket ham over til å starte med noe helt annet enn nyheter, som han alltid hadde jobbet med. Selv om mange av sakene var velkjent fra tidligere, fikk han nå muligheten til å få mer kunnskap om dem og møte de pårørende – og ikke minst bli kjent med de klarsynte...

Vi må aldri glemme

– *Hva ønsker du å formidle gjennom boken «Klarsynt»?*

– En av hovedmotivasjonene for boken, foruten å skrive om klarsynte som jeg synes er et meget spennende tema, er å holde drapssakene varme for de pårørende. Gjennom jobben i TV-serien har jeg blitt godt kjent med flere av de pårørende. Jeg har også holdt kontakt med dem senere. Når du vet hva de pårørende har opplevd og hva de har vært gjennom, er det klart du blir sterkt berørt. Jeg skriver om saker som vi rett og slett ikke må glemme. Therese-saken i Drammen for eksempel, den må vi aldri glemme.

– Jeg opplever jo gjennom tilbakemeldingene fra de pårørende at de er glade og takknemlige for det jeg har gjort på TV og nå denne boken som sørger for at sakene deres fortsatt får oppmerksomhet og fokus. For meg føles det bra å kunne bidra med

«Jeg opplever jo gjennom tilbakemeldingene fra de pårørende at de er glade og takknemlige for det jeg har gjort på TV og nå denne boken som sørger for at sakene deres fortsatt får oppmerksomhet og fokus.»

Per Asle Rustad

noe til mennesker i den posisjonen de er i, og den situasjonen de har slitt med i mange, mange år, sier Per Asle, og bekrefter min astrologiske antagelse – at han er et følelsesmenneske som selv kan lide når andre har det vondt.

På mitt spørsmål om hvordan han greier å stenge følelsene ute i alt det forferdelige han har opplevd, svarer Per Asle at han rett og slett ikke klarer å stenge ute følelsene. Det blir for sterkt mange ganger. På den annen side lærer man som profesjonell å leve med det og håndtere det. Men hver gang han sitter i en rettsak og ser bilder av ofre, åsted og slike ting, så gjør det jo noe med han. Disse følelsene og tankene må han bare kjenne på og behandle alvorlig. Uansett må han lære seg å leve med dem, for det er en del av jobben.

Baneheia-saken

Den desidert verste saken i hans karriere var Baneheia-saken, som han dekket fra det skjedde og gjennom begge rundene i rettsapparatet. Her kom det frem grufulle detaljer som han mener er enda verre enn det som massedrapsmannen Anders Behring Breivik fortalte om i retten. Det er angrepet på de to småjentene og den detaljerte forklaringen om hva de dømte sa og hva de

tenkte, hva de gjorde og alle tingene rundt det, som var en stor påkjennning, ikke bare for Per Asle, men for alle som var til stede. Dette gjør noe med deg som menneske.

– Selvsagt blir man følelsesmessig sterkt berørt, tilføyer han tankefullt. – Mange tenker jo «*tenk om det var min datter eller sønn*», man forstår jo kampen til de pårørende. Ved at jeg selv er far, er det lettere å sette seg inn i foreldrenes situasjon når et barn blir drept eller forsvinner, forteller Per Asle, som mener at det er viktig å ha en slik forståelse, fordi det gjør at man reflekterer og tenker på en annen måte når neste sak dukker opp, med tanke på for eksempel pressens pågåenhet overfor pårørende og hvordan håndtere de nærmeste, venner, bekjente eller hva det måtte være.

Må sette grenser

Det er et tema som stadig dukker opp det når det skjer en drapssak. Pressen blir beskyldt for å gjøre det ene og det andre, og da er det viktig å ha ryggmargsrefleks som setter visse grenser. Det gjør man ved å ha et følelsesregister blandet sammen med erfaring.

Med hele fire planeter sterkt plassert i uselviske og intuitive Fiskene finner vi nok noe av forklaringen på Per Asles utrolige evner og egenskaper til å sette seg inn i andre menneskers vanskelige situasjoner og følelsesliv. Hans empati går ikke bare til ofrene og de pårørende.

– En av evnene mine er at jeg kan holde en god og ordentlig dialog og få fortrolighet hos alle typer mennesker, både kriminelle, advokater, politi og pårørende. Dette har nok vært en av styrkene mine.

Per Asles spesielle evne til å kommunisere med andre mennesker vises tydelig gjennom at han også har hele fire planeter i intellektuelle Vannmannen, et stjernetegn som symboliserer originalitet og medmenneskelighet.

Sterke intuitive ferdigheter

Fødselshoroskopet til Per Asle indikerer sterke intuitive ferdigheter på et mentalt og emosjonelt plan, samt muligheter for synskhet og healing. Men han avkrefter at han besitter slike evner i dag, og føyer til:

– Nei, jeg skulle gjerne ha sagt at jeg

Per Asle Rustad sammen med de klarsynte i «Fornemmelse for mord» i 2003. Fra venstre Lena Ranebåg, Lilli Bendriss, Deborah Borgen og Grete Sandvoll.
Foto: TVNorge

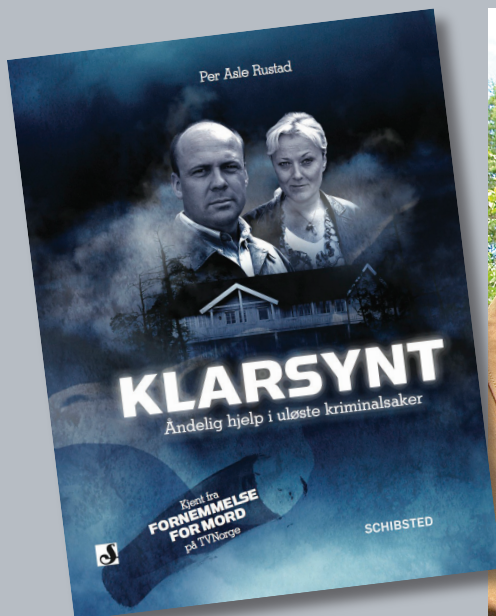

Foto: Foto: Scanpix/Schibsted forlag

har det. Jeg ville ikke ha noe imot å være klarsynt. Jeg har jo opplevd mye av det sammen med Lena, som er fantastisk flink og i tillegg et utrolig empatisk og hyggelig menneske. Jeg ville ikke ha hatt noe imot å ha de evnene, men jeg kan ikke si jeg har det. Gjennom å ha arbeidet sammen med Lena og blitt kjent med henne, hvor vi har snakket veldig mye om det å bruke magefølelsen og intuisjonen, har jeg blitt flinkere og mye mer bevisst på det ubevisste. Dette føler jeg at jeg har hatt stor glede av, men jeg har dessverre ikke noen overnaturlige evner, sier Per Asle med et sukk.

Synske og politi

I Sigrid-saken har klarsyntes samarbeid med politiet ført til at flere har tatt avstand til dette. Blant annet skriver Gunnar Tjomlid, en populær blogger, at «*det er lett å forstå at folk blir oppgitt, fordi klarsynthet er en egenskap som ikke eksisterer, og mennesker som hevder de er klarsynte er enten bevisste bedragere eller ofre for selvbedrag*». Også tidligere politietterforsker Finn Abrahamsen reagerer på synske som vil hjelpe til i forsvinningssaker, og uttaler at han etter å ha jobbet i politiet i mange år aldri har opplevd at bruk av synske har gitt resultater i forbindelse med etterforskning.

– Hva er det klarsynte kan bidra med der politiet ikke strekker til? Kan de bidra i det hele tatt?

– Både ja og nei. De kan bidra med en del ting, sier Per Asle. – Jeg har lyst til å ta et eksempel fra USA. Der er det laget en TV-serie som heter «*Psychic Detectives*», som gikk på TV gjennom flere sesonger. Den handlet om uløste drapssaker som ble

gjenopptatt igjen takket være bidrag fra klarsynte, og så ble sakene løst fordi politiet gikk inn i dem igjen, sier Per Asle. Han mener at på samme måte kan man også gjøre det i Norge. Man tar informasjon som kommer fra de klarsynte, og ser om den passer med de andre bitene i etterforskningen. Kanskje kan det åpne for en ny vinkling, et nytt syn på ting, kanskje er det en brikke som passer litt bedre, kanskje gjør det at man kan undersøke noe på nytt.

– De klarsynte har jo aldri påstått at de leverer løsninger på et fat, de vil heller ha et samarbeid med politiet hvor de kan bruke det de ser i en større sammenheng. Dette er en måte et slikt samarbeid kan skje, forklarer Per Asle.

Mer åpenhet

Per Asle opplever at politiet har blitt mer åpne for å bruke klarsynte nå enn da TV-serien «*Fornemmelse for mord*» startet. Det er blitt en helt annen holdning til det uforklarlige og overnaturlige. For 10 år siden kunne man ikke gå på gata og rope at man trodde på klarsynte, men det kan du i dag. Dette oppleves også blant politifolk, selv om de offentlig ikke kan si det. Ifølge Per Asle har politifolk deltatt på kurs hos Lena. Men alt er veldig personavhengig i de lokale politidistriktene. Som han skriver om i boka, er det to konkrete eksempler på henvendelser fra politiet til klarsynte i Norge. Den ene var i forbindelse med Therese-saken i Drammen, hvor politiet spurte om hjelp fra Colin Fry.

Det andre tilfellet er da Grete Sandvoll var i Sjøvegan i 2002 for å finne informasjon om den som drepte Marie Louise

Bendiktsen i 1998. At ingen av sakene er løst, vedgår Per Asle at er et argument som blir brukt mot dem.

Han mener det er mange forhold som spiller inn. Noe kan være at informasjonen de kom med, ikke var konkret nok, eller at hvis de kom med noe, ble det ikke tatt alvorlig av politiet. Men det var flere av sakene som ble etterforsket på nytt.

– Det var også fordi vi fikk inn tips fra vanlige mennesker som hadde sett eller hørt noe. Hvorvidt politiet etterforsket ting som kom fra de klarsynte, vet vi jo ikke helt sikkert fordi det fikk vi aldri noen klare svar på.

Liv og død

På spørsmål om hva som har overrasket ham mest med evnene til de klarsynte, svarer Per Asle at det er alle detaljene de ser. Det er nettopp her forskjellen mellom de flinke og de middelmådige ligger, nemlig detaljnivået i synskheten.

– Alt som handler om livet og døden, er kjempespennende. Alle er jo redd for døden på en måte, men som Colin Fry sier: «*Døden er ikke slutten, det er bare starten på noe nytt*». Når Lena sier hun er skråsikker på at hun har levd før, og sier det samme om meg gjennom sin kontakt med ånde verdenen, er det jo utrolig interessant å få innsyn i slike ting. Det samme kan jeg si om når hun kan beskrive hvordan hun mener gjerningsmannen som tok Therese ser ut, samtidig som moren kjenner igjen vedkommende som en som bodde på Fjell på det tidspunktet. Da blir det jo litt «*er det mulig, liksom*»! Dette er rett og slett voldsomt imponerende, avslutter Per Asle. ■